

Primära data

Namn

K. Rossman

Sekundära data

Egna åsikter

Jag är fullt nöjd med den position jag innehar. I själva verket kan jag inte tänka mig någon annan anställning som skulle kunna skänka mig samma tillfredsställelse. Det är sant att arbetet ibland är tungt och att ansvaret kan var ansträngande att bära. Ändå finns det en trygghet i att veta att jag bara är en liten kugge i det stora maskineri som håller samhället samman. Jag finner förtröstan i att jag inte själv är viktig, men att det jag gör är del i någonting mer betydelsefullt.

Jag är förvaltningstjänsteman på Institutet för arbetarnas olyckfallsförsäkring. Det är ett jobb som egentligen inte kräver mer än ovanlig plikt känsla. Arbetsuppgifterna kan variera i så stor utsträckning att det egentligen inte går att förutse vilken

kompetens som kan möta dem. Men jag är mån om att alltid utföra mina uppgifter till punkt och pricka och efter bästa förmåga. Detta är allt man kan vänta sig av mig, ja allt som jag kan vänta av mig själv.

Naturligtvis finns goda möjligheter till karriär inom förvaltningen och jag förutsätter att min anställning i sinom tid skall komma att ge mig mer prestigefyllda uppdrag och fler fördelar. Det gäller bara att visa sina ambitioner på bästa sätt. Att inte verka för angelägen om en befordran, att bete sig som om det vore ett intet att stiga i rang. Men samtidigt ge tydliga signaler om att man naturligtvis inte skulle neka en högre tjänst, på ett annat verk, med en bättre position.

Övriga uppgifter

Ett barndomsminne

Ett barndomsminne: Vi var ett litet sällskap på en upphöjd terrass under ett tak som bars upp av några pelare. Tre trappsteg ledde ned till trädgården. Det var en varm juninatt med fullmåne. Alla var mycket glada, vi skrattade åt allt; när en hund skällde långt borta skrattade vi åt det också.

Primära data

Namn

L. Seligman

Sekundära data

Egna åsikter

Jag är fullt nöjd med den position jag innehar. I själva verket kan jag inte tänka mig någon annan anställning som skulle kunna skänka mig samma tillfredställelse. Det är sant att arbetet ibland är tungt och att ansvaret kan var ansträngande att bära. Ändå finns det en trygghet i att veta att jag bara är en liten kugge i det stora maskineri som håller samhället samman. Jag finner förtröstan i att jag inte själv är viktig, men att det jag gör är del i någonting mer betydelsefullt.

Jag är förvaltningstjänsteman på Institutet för arbetarnas olyckfallsförsäkring. Det är ett jobb som egentligen inte kräver mer än ovanlig plikt känsla. Arbetsuppgifterna kan variera i så stor utsträckning att det egentligen inte går att förutse vilken

kompetens som kan möta dem. Men jag är mån om att alltid utföra mina uppgifter till punkt och pricka och efter bästa förmåga. Detta är allt man kan vänta sig av mig, ja allt som jag kan vänta av mig själv.

Naturligtvis finns goda möjligheter till karriär inom förvaltningen och jag förutsätter att min anställning i sinom tid skall komma att ge mig mer prestigefyllda uppdrag och fler fördelar. Det gäller bara att visa sina ambitioner på bästa sätt. Att inte verka för angelägen om en befordran, att bete sig som om det vore ett intet att stiga i rang. Men samtidigt ge tydliga signaler om att man naturligtvis inte skulle neka en högre tjänst, på ett annat verk, med en bättre position.

Övriga uppgifter

Ett barndomsminne

Min farfar brukade säga: "Livet är häpnadsväckande kort. I mitt minne framstår det nu som så sammandraget att jag till exempel knappt kan fatta hur en ung människa kan besluta sig för att rida till grannbyn, utan att befara att – alldeles bortsett från olyckliga omständigheter – den tid som förflyter under ett vanligt, lyckligt liv inte på långa vägar skall räcka till för en sådan ridtur."

Primära data

Namn

S. Grubach

Sekundära data

Egna åsikter

Jag är fullt nöjd med den position jag innehar. I själva verket kan jag inte tänka mig någon annan anställning som skulle kunna skänka mig samma tillfredsställelse. Det är sant att arbetet ibland är tungt och att ansvaret kan var ansträngande att bära. Ändå finns det en trygghet i att veta att jag bara är en liten kugge i det stora maskineri som håller samhället samman. Jag finner förtröstan i att jag inte själv är viktig, men att det jag gör är del i någonting mer betydelsefullt.

Jag är förvaltningstjänsteman på Institutet för arbetarnas olyckfallsförsäkring. Det är ett jobb som egentligen inte kräver mer än ovanlig plikt känsla. Arbetsuppgifterna kan variera i så stor utsträckning att det egentligen inte går att förutse vilken

kompetens som kan möta dem. Men jag är mån om att alltid utföra mina uppgifter till punkt och pricka och efter bästa förmåga. Detta är allt man kan vänta sig av mig, ja allt som jag kan vänta av mig själv.

Naturligtvis finns goda möjligheter till karriär inom förvaltningen och jag förutsätter att min anställning i sinom tid skall komma att ge mig mer prestigefyllda uppdrag och fler fördelar. Det gäller bara att visa sina ambitioner på bästa sätt. Att inte verka för angelägen om en befordran, att bete sig som om det vore ett intet att stiga i rang. Men samtidigt ge tydliga signaler om att man naturligtvis inte skulle neka en högre tjänst, på ett annat verk, med en bättre position.

Övriga uppgifter

Ett barndomsminne

Det var ingen balkong, utan ett fönster som ersatts av en dörr som från tredje våningen ledde rakt ut i det fria. Den stod öppen i vårkvällen. En student gick fram och tillbaka i rummet och läste, varje gång han kom fram till dörren strök han med fotsulan över tröskeln, så som man flyktigt slickar med tungan på en sötsak som man lagt undan för ett senare tillfälle.

Primära data

Namn

E. Block

Sekundära data

Egna åsikter

Jag är fullt nöjd med den position jag innehar. I själva verket kan jag inte tänka mig någon annan anställning som skulle kunna skänka mig samma tillfredsställelse. Det är sant att arbetet ibland är tungt och att ansvaret kan var ansträngande att bära. Ändå finns det en trygghet i att veta att jag bara är en liten kugge i det stora maskineri som håller samhället samman. Jag finner förtröstan i att jag inte själv är viktig, men att det jag gör är del i någonting mer betydelsefullt.

Jag är förvaltningstjänsteman på Institutet för arbetarnas olyckfallsförsäkring. Det är ett jobb som egentligen inte kräver mer än ovanlig plikt känsla. Arbetsuppgifterna kan variera i så stor utsträckning att det egentligen inte går att förutse vilken

kompetens som kan möta dem. Men jag är mån om att alltid utföra mina uppgifter till punkt och pricka och efter bästa förmåga. Detta är allt man kan vänta sig av mig, ja allt som jag kan vänta av mig själv.

Naturligtvis finns goda möjligheter till karriär inom förvaltningen och jag förutsätter att min anställning i sinom tid skall komma att ge mig mer prestigefyllda uppdrag och fler fördelar. Det gäller bara att visa sina ambitioner på bästa sätt. Att inte verka för angelägen om en befordran, att bete sig som om det vore ett intet att stiga i rang. Men samtidigt ge tydliga signaler om att man naturligtvis inte skulle neka en högre tjänst, på ett annat verk, med en bättre position.

Övriga uppgifter

Ett barndomsminne

Vi skrattade mycket. Vi var unga, det var en fin dag, de höga fönstren vette mot en till synes oändlig, blommande trädgård. Vi lutade oss ut genom de öppna fönstren som drog både blicken och oss mot fjärran. Ibland sa vaktmästaren, som vankade av och an bakom oss, något om att vi skulle vara tysta. Vi såg honom knappt, vi fattade knappt vad han menade, det enda jag minns är ljudet av hans steg mot stengolvet, denna avlägsna varningssignal.